

som det ærede Medlem omtalte, at Sygekasseinspektørens Skrivelser, der ledsager Betænkningen, saa vidt jeg ser, alle er af Marts, og den omtalte Skrivelse modtog jeg — jeg husker ikke Datoen nøjagtig, men det var i alt Fald i Slutningen af April. Det ærede Medlem kommer stadig ind paa Ordet: andre; det ærede Medlem indrømmer altsaa, at han har læst min Skrivelse forkert, der stod ikke ældre, men der stod andre; af hele Meningen med Skrivelsen fremgaar det, at det skal være: andre, det betyder andre Skrivelser efter 1922. Det har i alt Fald været min Mening, og dette er derfor kun Strid om Ord. I øvrigt maa jeg fastholde mit Standpunkt, og dermed kan jeg med det samme svare det ærede Medlem Hr. Rode, at naar der i Sygekasseloven af 1892 ikke gives Arbejderne nogen Særret, er den Fortolkning i Strid med Loven, som straks indfører den Særret for Arbejdere, at de glider ind i Sygekasserne uanset deres Indtægter. Naar denne Fortolkning af Loven har hersket gennem 30 Aar op til 1922, forekommer det mig, at der er indført noget, som vist i Juraen kaldes Sædvane, og en Sædvane, som staar uantastet og har været kendt under en Række Ministerier og gentagne Gange har været omtalt i Tingene, uden at Tingene har taget bestemte Afstand derfra, bliver noget mindre end en ulovlig Fortolkning. Jeg maa fastholde den Opfattelse, at Fortolkningen af 1922, der begrænser den Fortolkning, som har hersket gennem 30 Aar, ikke kan kaldes en utilbørlig Fortolkning, thi det er en Fortolkning, der begrænser en ulovlig Fortolkning.

Pürschel: Jeg forstaar ikke, hvorfor Ministeren har faaet det Indtryk, at jeg gjorde nogen Indrømmelse med Hensyn til Skrivelsen; jeg citerede den paa ny, ganske som jeg gjorde første Gang, og det kan ikke blive til nogen Indrømmelse — men derom behøver vi vist ikke at tale mere. Ministeren har jo nu givet den Forklaring, at hans Mening var i hvert Fald den og den — jeg vil haabe, at jeg ikke krænker Ministeren ved at give ham det gode Raad en anden Gang at skrive det, han mener.

Hvad Sygekasseinspektørens Skrivelse angaar, er den Skrivelse, jeg spurgte om, af 8. Februar, og da Ministeren har faaet den omtalte Revision i Slutningen af April, bliver der altsaa efter mit Skøn ikke nogen Anke at rette mod Sygekasseinspektøren paa dette Grundlag. Derimod maa jeg fastholde, at den Fortolkning, som er sket, efter at man overfor Offentligheden har givet disse Indtægtsgrænser, er util-

børlig, og den har Ministeren ikke gjort noget som helst Forsøg paa at forsvare, men kun sagt, at han syntes, det var godt — i strid Modsatning til, hvad han underhaanden har sagt til os tidligere.

Rode: I Striden mellem den højtærede Sundhedsminister og det ærede Medlem Hr. Pürschel om en Udtalelse af 1922 skal jeg ikke blande mig, men den højtærede Minister sagde nu, at det efter hans Opfattelse var ulovligt, hvad Ministeren gjorde i 1892, da den oprindelige Sygekasselov gennemførtes, og derefter ulovligt, hvad Ministre gjorde i 1915 efter den nye Sygekasselovs Vedtagelse og senere. Hertil skal jeg først bemærke, at denne Fortolkning med Hensyn til Spørgsmaalet om Arbejderklassens Stilling jo ikke er en Fortolkning af almindelig Karakter, men er en Gennemførelse af en Ministeren tillagt Beføjelse i Henhold til Sygekasseloven af 1915 og de senere Sygekasselove, en Beføjelse, som han udøver efter Indstilling fra Sygekassenævnet og efter Forhandling med Rigsdagsudvalget, og en Beføjelse, som udtrykkelig er tillagt ham, idet der jo, som det er vitterlig bekendt for alle, kan opstaa Uoverensstemmelser mellem de to Myndigheder, den ene, som indstiller, og den anden, der skal forhandles med, og da en Afgørelse skal træffes, er denne tillagt Ministeren.

Dernæst skal jeg gøre opmærksom paa, at denne Gennemførelse af Sygekasselovens Opfattelse af, hvorledes Indtægtsgrænserne skal fastsættes, ikke blot er fastsat i 1915 og i 1920, men ogsaa i 1923, idet alle de 3 Bekendtgørelser af 1915, 1920 og 1923 — den sidste ligger altsaa et Aar efter den Særfortolkning, som er Genstand for Forhandling mellem den højtærede Sundhedsminister og det ærede Medlem Hr. Pürschel — gaar ud fra Arbejderklassens Indtægter som det grundlæggende, hvilket ogsaa er i Overensstemmelse med Sygekasseloven af 1915 og de følgende Sygekasselove, som alle stadig nævner: først de ubemidlede Arbejdere og derefter de andre Samfundsklasser. Alle disse 3 Bekendtgørelser udtrykker det samme. I 1915 var der Uoverensstemmelse mellem en Del af Rigsdagsudvalget og en anden Del af det. Ministeren fulgte Mindretallet og det enstemmige Sygekassenævnet, men de senere Gange, saavel i 1920 som i 1923, har der været Enstemmighed ogsaa i Rigsdagsudvalget med Hensyn til Opretholdelsen af den nævnte Deling, med Udgangspunktet taget i Arbejderklassens Indtægtsforhold.

Derfor vender jeg tilbage til den højt-